

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์โดยธรรมชาติแล้วต้องการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เริ่มตั้งแต่การเป็นเด็กทารกที่ต้องอาศัยการอยู่ร่วมกันกับผู้ใหญ่ในการช่วยเหลือดูแลอบรมสั่งสอนให้มีชีวิตรอดอยู่ในสังคมได้ มนุษย์จะอาศัยหลักการทางสังคม (Socialization) เป็นแนวทางในการจัดระเบียบทางสังคม การจัดระเบียบทางสังคมมีขึ้นเพื่อให้สังคมสงบสุข น่าอยู่แต่ทั้งนี้ก็ยังมักมีผู้ที่ทำผิดกฎระเบียบทางสังคม เบี่ยงเบนออกไปจากบรรทัดฐาน และค่านิยมของพลเมืองที่ดี (เสริม ปุณณะหิตานนท์, 2523, หน้า 14)

ในสังคมปัจจุบันพบว่ามีปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม การช่อโกงทุจริต คอรัปชั่นในวงราชการ นับว่าเป็นปัญหาที่สร้างความวุ่นวายให้กับสังคม และเป็นปัญหาหนึ่งที่มีความสลับซับซ้อนยากแก่การแก้ไข โดยเฉพาะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่ทวีความรุนแรงขึ้น ซึ่งการที่เด็กกระทำผิดแล้วไม่ได้รับการพิจารณาแก้ไขอย่างจริงจัง ผลที่ตามมาก็คือ เขาเหล่านี้อาจกระทำผิดซ้ำอีกโดยเห็นความผิดเป็นของธรรมดา การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนและฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของสังคมบ่อยๆทำให้เขาเห็นผิดเป็นชอบและในที่สุดบ้านเมืองก็เต็มไปด้วยอาชญากรรมและปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวจะเกิดขึ้นกับวัยรุ่นทั้งนี้พบว่าวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ ในระยะนี้เขาไม่อาจหาขอบเขตที่แน่นอนได้ จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นเกิดความสับสนในการปรับตัวที่ไม่สอดคล้องกับการยอมรับของสังคม โดยปกติคนเราย่อมไม่ต้องการเป็นผู้มีปัญหาและไม่ปรารถนาให้ตนแปลกประหลาดไปจากบุคคลอื่น การกระทำที่แตกต่างจากบุคคลอื่นย่อมต้องมีสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งในหลาย ๆ สาเหตุที่ทำให้มีผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้นมีมากมายจนไม่อาจทราบได้แน่ชัดว่าสาเหตุใดที่มีอิทธิพลและเป็นสาเหตุที่แท้จริง สุภา มาลากุล ณ อยุธยา (2511, หน้า 2-6) ได้จัดกลุ่มพฤติกรรมที่เป็นปัญหาจากผู้มาขอคำปรึกษาที่ศูนย์สุขจิตวิทยาได้ดังนี้ กลุ่มที่พบมากที่สุดคือ กลุ่มปัญหาการเรียน เช่น เรียนไม่ได้ ไม่ชอบเรียน ไม่อยากเรียน หนีเรียน เคยเรียนดีแล้วแต่เลวลง จีวรรรณ สุขพันธ์ไพธาราม (2527, หน้า 68-70) กล่าวว่าสาเหตุที่คนมีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนมีสาเหตุมาจาก การอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ การถูกอบรมเลี้ยงดูในสิ่งที่เลว การมีบุคลิกภาพบกพร่องทางกาย ความกดดันที่ได้รับทางจิตใจแต่วัยเด็ก ความมีปมด้อย และความบกพร่องทาง

กระบวนการสังคม โครด์และโครด์ (Crow and Crow อ้างใน สุชา จันทน์เฒ ,2513,หน้า 12-13) ได้กล่าวถึงเหตุที่เด็กประพตติผิดอันเนื่องมาจาก สภาพร่างกาย สภาพส่วนตัว สภาพทางสังคม และสภาพในขณะนั้น สุชา จันทน์เฒ (2513,หน้า 12-13) ได้กล่าวถึงสิ่งที่สำคัญต่อปัญหาเด็กวัยรุ่นเป็นอันมากได้แก่ บ้านของเด็ก ซึ่งประกอบไปด้วย ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา จำนวนสมาชิกในครอบครัว การเป็นลูกคนกลาง ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมของครอบครัว การปกครองบ้าน ซึ่งประกอบด้วย บ้านที่มีระเบียบเคร่งครัดจนเกินไป บ้านที่ปล่อยปละละเลย ที่ตั้งของบ้าน โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียนที่มีที่เรียนไม่พอสำหรับนักเรียน ลักษณะโรงเรียนที่ยังบกพร่องอยู่ จันทรมาศ ชื่นบุญ (2515 , หน้า 128-129) ได้กล่าวถึงต้นเหตุที่ทำให้เกิดมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาไว้คือ บ้านที่ไม่สมบูรณ์ ความบกพร่องในทางส่วนตัว การถูกทอดทิ้ง การถูกถ่มมามากเกินไป และการสอนในโรงเรียนไม่ดี นอกจากนี้จากผลการวิจัยของ กูดสไตน์ และ ฮิลบรูน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความก้าวร้าวสูง

การเรียนรู้ของนักเรียนวัยรุ่นที่จะประสบความสำเร็จได้ตามความต้องการของผู้เรียน และตามความต้องการของสังคมนั้นเกิดจากปัจจัยหลายด้าน อาทิ นโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ ความพร้อมของโรงเรียน การสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน ความร่วมมือและเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความพร้อมของผู้เรียน เป็นต้น แต่ปัจจัยที่สำคัญยิ่งอีกด้านหนึ่ง ได้แก่การส่งเสริมจากครูที่มีผลต่อการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน อารัง บัวศรี (2513 , หน้า 514) กล่าวไว้ว่า ผลของการเรียนการสอนจะดีหรือไม่ย่อมเกิดจากครู ถ้าครูดี สอนดี ผลก็ย่อมจะดี และคุณภาพของการสอนการเรียนก็ย่อมจะดีด้วย แสดงให้เห็นว่า การเรียนของนักเรียนจะประสบความสำเร็จหรือ มีคุณภาพมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสำคัญคือ ผู้สอน การสอนของครูก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลถึงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียน สิริวรรณ ศรีพหล (2524, หน้า 177) กล่าวถึงหลักการสอน 2 ประการ ซึ่งผู้สอนจะต้องคำนึงถึงและพยายามทำความเข้าใจคือ ประการที่หนึ่ง วิธีการสอนนั้นมืออยู่มากมายหลายแบบผู้สอนต้องเข้าใจลักษณะและ วิธีการสอนแต่ละแบบพอสมควรและสามารถนำวิธีการสอนแต่ละแบบมาผสมผสานกันเพื่อช่วยให้บทเรียนน่าสนใจ และช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมาย ประการที่สอง การสอนแต่ละครั้งจะต้องมีการวางแผนในการเลือกวิธีการสอนให้เหมาะสมที่สุด อาจสรุปได้ว่า การเรียนของนักเรียนจะมีประสิทธิภาพและมีผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่นักเรียนมีครูที่ดีที่สอนได้ดี ดังนั้นครูจึงควรพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ทั้งในด้านคุณลักษณะของครูและวิธีการสอน เรามักจะพบเห็นหรือได้รับฟังอยู่บ่อยครั้งว่า นักเรียน

วัยรุ่นต้องการเพื่อนร่วมวัย รักเพื่อน และชอบใช้เวลาคลุกคลีอยู่กับเพื่อน ไม่ว่าเขาจะเรียน เล่น เทียว คุย กิน และทำงาน จนมีคำกล่าวว่านักเรียนวัยรุ่นมีลักษณะ **ติดเพื่อน** และชอบ **เกาะกลุ่มกับเพื่อนร่วมวัย** จึงนับได้ว่า นักเรียนวัยรุ่นให้ความสำคัญกับการคบเพื่อน และกลุ่มเพื่อนของเขามาก ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มเพื่อนสามารถสนองตอบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นได้ในหลายด้าน พอสรุปได้ 6 ประการ คือ ความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ความต้องการความเชื่อมั่น ความต้องการเป็นที่ยอมรับและยกย่อง ความต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความต้องการพัฒนาทักษะทางสังคม ความต้องการมีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ และได้มีการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่มีต่อวัยรุ่น ในหลายด้าน (คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น ,2532 , หน้า 229-231) ไบลท์และทิล (1982 ,หน้า 425-450 อ้างใน คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาพฤติกรรมวัยรุ่น ,2532 , หน้า 236) ค้นพบว่า นักเรียนวัยรุ่นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ถึงปีที่ 4 จำนวน 2 ใน 3 ได้ระบุว่ากลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน และเรียนชั้นเดียวกันกับเขามีความสำคัญต่อเขามากกว่าใครทั้งหมดซึ่งสอดคล้องกับรายงานการประชุม สัมมนาในระดับชาติ เรื่องเด็กและเยาวชนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่ได้เสนอผลการศึกษาค้นคว้าว่าเยาวชนไทยทั้งชายและหญิงร้อยละ 85 มีความเห็นที่จะยอมรับและคล้อยตามกลุ่มเพื่อน และเมื่อมีปัญหาหรือไม่สบายใจ คับข้องใจ พวกเขาจะยึดเอากลุ่มเพื่อนเป็นที่พึ่งเป็นที่ปรึกษาอันดับแรก (ภูมิเรียง สายะวารานนท์ ,2529 ,หน้า 236)

พฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนไม่ว่าจะเป็น หนีเรียน กลัวโรงเรียน หุจจริตในชั้นเรียน เกียจคร้าน ไม่เชื่อฟัง และไม่กล้าแสดงออก ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อสังคมอย่างหนึ่งเมื่อพฤติกรรมนั้นไม่ได้รับการเหลียวแล แก้ไข หรือปล่อยให้เป็นปัญหาเรื้อรัง เพราะคิดว่าเป็นปัญหาเล็ก ๆ ของเด็ก ๆ ปัญหาเหล่านั้นก็จะกลายเป็นปัญหาใหญ่ และนิสัยที่ไม่เอื้อต่อการเรียนดังกล่าวก็จะติดตัวเด็กไปจนโตเป็นผู้ใหญ่ที่เข้าไปอยู่ในสังคม ปัญหาเล็ก ๆ ก็จะเปลี่ยนแปลงไปเป็นปัญหาที่รุนแรง เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เป็นอาชญากรรม ย่อมทำให้สังคมนั้น ๆ อยู่ไม่สงบสุขและ ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อประเทศชาติ และความมั่นคงของประเทศ จากเหตุผลดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาถึงสาเหตุที่แท้จริงที่ จะเกิดขึ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกิดพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนของเด็กวัยรุ่นด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาที่สังกัดกรมสามัญศึกษาที่มีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน ในจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่มีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน ในโรงเรียนที่สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541

ขอบเขตเนื้อหา

ศึกษาเฉพาะพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน ในเรื่องของการหนีเรียน กลัวโรงเรียน ไม่สนใจเรียน ไม่กล้าแสดงออก ทุจริตในชั้นเรียน ไม่เชื่อฟังครู

ขอบเขตของตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยหรือสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน

1. สาเหตุจากตัวเด็ก

- 1.1 ปัญหาทางกาย ได้แก่ สุขภาพทางร่างกาย
- 1.2 ปัญหาทางจิตใจ ได้แก่ สภาพทางจิตใจ ความเครียด และการปรับตัว
- 1.3 ปัญหาทางสติปัญญา ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม แยกเป็น 2 ลักษณะคือ

2.1 สิ่งแวดล้อมทางบ้าน

- 2.1.1 การพักอาศัย ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย และบริเวณที่พักอาศัย
- 2.1.2 ครอบครัว ได้แก่ สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนสมาชิก

ในครอบครัว ลำดับการเกิด ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดู

2.2 สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน

- 2.2.1. โรงเรียน ได้แก่ สถานที่เรียน และกฎระเบียบของโรงเรียน
- 2.2.2. ครู ได้แก่ การสอน และการปกครองชั้นเรียน
- 2.2.3. เพื่อน ได้แก่ การคบเพื่อน และอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนของนักเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ดังนี้

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Studies) ดังนั้นความเป็นสาเหตุและผลที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้จึงไม่ใช่กฎเชิงสาเหตุ (Causal Laws) หากแต่ใช้กฎสหสัมพันธ์ (Correlation Laws)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมที่ไม่เฝ้าต่อการเรียน หมายถึง การกระทำผิดของนักเรียนในการเรียนอย่างน้อยหนึ่งแบบ ได้แก่ หนีเรียน กลัวโรงเรียน ไม่กล้าแสดงออก ทุจริตในชั้นเรียน ไม่สนใจเรียน ไม่เชื่อฟังครู

2. หนีเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ไปโรงเรียนแล้วหนีออกจากโรงเรียนไปอยู่ที่อื่นเช่น หอพัก ห้างสรรพสินค้า พอเย็นก็กลับบ้าน หรือขาดเรียนบ่อย ๆ โดยไม่ลาหรือขาดเรียนโดยไม่แจ้งสาเหตุให้ทางโรงเรียนทราบ

3. กลัวโรงเรียน หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ไปโรงเรียนแล้วไม่ยอมเข้าเรียนโดยอ้างว่ามีอาการปวดท้อง ปวดหัว หรืออาการอื่นในทำนองเดียวกันนี้ บ่อยครั้ง และไม่พบว่ามีประวัติการเจ็บป่วยใด ๆ เมื่อหมดคาบเรียนหรือโรงเรียนเลิกอาการดังกล่าวก็จะหายไป หรือเมื่อมาถึงหน้าโรงเรียนแล้วมีอาการไม่อยากเข้าโรงเรียนและร้องอยากกลับบ้าน

4. ไม่กล้าแสดงออก หมายถึง การกระทำของนักเรียนที่ไม่กล้าทำตามคำสั่งครูในชั้นเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั่วโมงเรียน ได้แก่ ไม่กล้าออกไปทำกิจกรรมหน้าห้องเรียน ไม่กล้าซักถามเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นเมื่อถามความคิดเห็น หรือมีความประพฤติดังอื่นอย่างใดในทำนองเดียวกันนี้

5. ทุจริตในชั้นเรียน หมายถึง การกระทำที่ส่อไปในทางที่ผิดที่นักเรียนแสดงออกในขณะที่มีการสอบ ได้แก่ ลอกคำตอบเพื่อนในเวลาสอบ ถามเพื่อนที่นั่งอยู่ใกล้ ๆ ในขณะสอบ แอบลอกคำตอบในหนังสือเรียนในเวลาสอบ หรือมีความประพฤติดังอื่นอย่างใดในทำนองเดียวกันนี้

6. ไม่สนใจเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักเรียนที่แสดงอาการบิดพริ้ว เลื่อนลอย ไม่สนใจทำตามคำสั่งครู ขอบนั่งเฉย ๆ ไม่ส่งงานตามกำหนดเวลา มักรบกวนเพื่อนในขณะที่ครูกำลังทำการสอน

7. ไม่เชื่อฟังครู หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่ชอบฝ่าฝืนกฎไม่ชอบทำอะไรตามคำสั่ง ชอบโต้แย้งครู และเถียงครูอย่างไม่มีเหตุผล มีท่าทางไม่สุภาพवादดี

8. สภาพทางจิตใจ หมายถึง อาการที่นักเรียนได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจจาก ทางบ้านหรือทางโรงเรียน เช่น การถูกบังคับจิตใจให้ทำในสิ่งที่ไม่อยากทำ ความอึดอัดใจกับการมี พ่อเลี้ยงแม่เลี้ยง จนแสดงอาการเหม่อลอยในขณะที่เรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน

9. สถานภาพของบิดามารดา หมายถึง ภาวะการที่บิดามารดาอยู่ด้วยกันหรือไม่อยู่ด้วยกัน การไม่ได้อยู่ด้วยกันในความเป็นจริงซึ่งหมายรวมถึงการแยกกันอยู่ การหย่าร้างกันและการตายจากกัน

10. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปฏิบัติต่อเด็กทั้งทางตรง ทางอ้อม ทั้งวาจาและการกระทำ ทำให้เด็กรับรู้ทั้งความรู้สึกรู้สึกและการกระทำ ซึ่งได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบ เข้มงวด การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย การอบรมเลี้ยงดูแบบเสรีประชาธิปไตย

11. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะเลี้ยงดูแบบออก คำสั่งให้ถูกปฏิบัติตาม โดยพ่อเป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นผู้หาเงินมาเลี้ยงครอบครัว มีอำนาจเด็ดขาดใน การปกครองภายในบ้าน เป็นผู้วางตั้งระเบียบในบ้าน

12. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะเลี้ยงดู แบบไม่สนใจอบรมสั่งสอนมากนัก พ่อแม่ไม่สนใจที่จะสอนว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ แต่เมื่อทำ ความผิดมาก็จะลงโทษอย่างเดียว โดยมีความเชื่อว่า “เด็กจะดีตัวเอง จะชั่วตัวเอง”

13. การอบรมเลี้ยงดูแบบเสรีประชาธิปไตย หมายถึง การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะเลี้ยงดู แบบให้ความรักความเอาใจใส่ และความเข้าใจกัน การตัดสินใจใด ๆ ในครอบครัวเกิดจากความเห็น ชอบของสมาชิกทุกคนในครอบครัว โดยถือความสุขของส่วนรวมเป็นใหญ่

14. การสอนของครู หมายถึง ลักษณะการแสดงออกของครู ในระหว่างการเรียนรู้การสอนที่ ปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ บุคลิกลักษณะของครู วิธีการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน และการวัดผล ประเมินผล

15. การปกครองชั้นเรียนของครู หมายถึง การที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียนทั้งทางตรง ทางอ้อม ทั้งวาจาและการกระทำ ทำให้นักเรียนรับรู้ทั้งความรู้สึกรู้สึก การกระทำและก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อ การเรียน ได้แก่ การปกครองแบบเผด็จการ การปกครองแบบเข้มงวด และการปกครองตามสบาย

16. การคบเพื่อน หมายถึง การที่นักเรียนติดต่อสัมพันธ์ใกล้ชิดเป็นเพื่อนสนิทกันกับผู้ มี พฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน

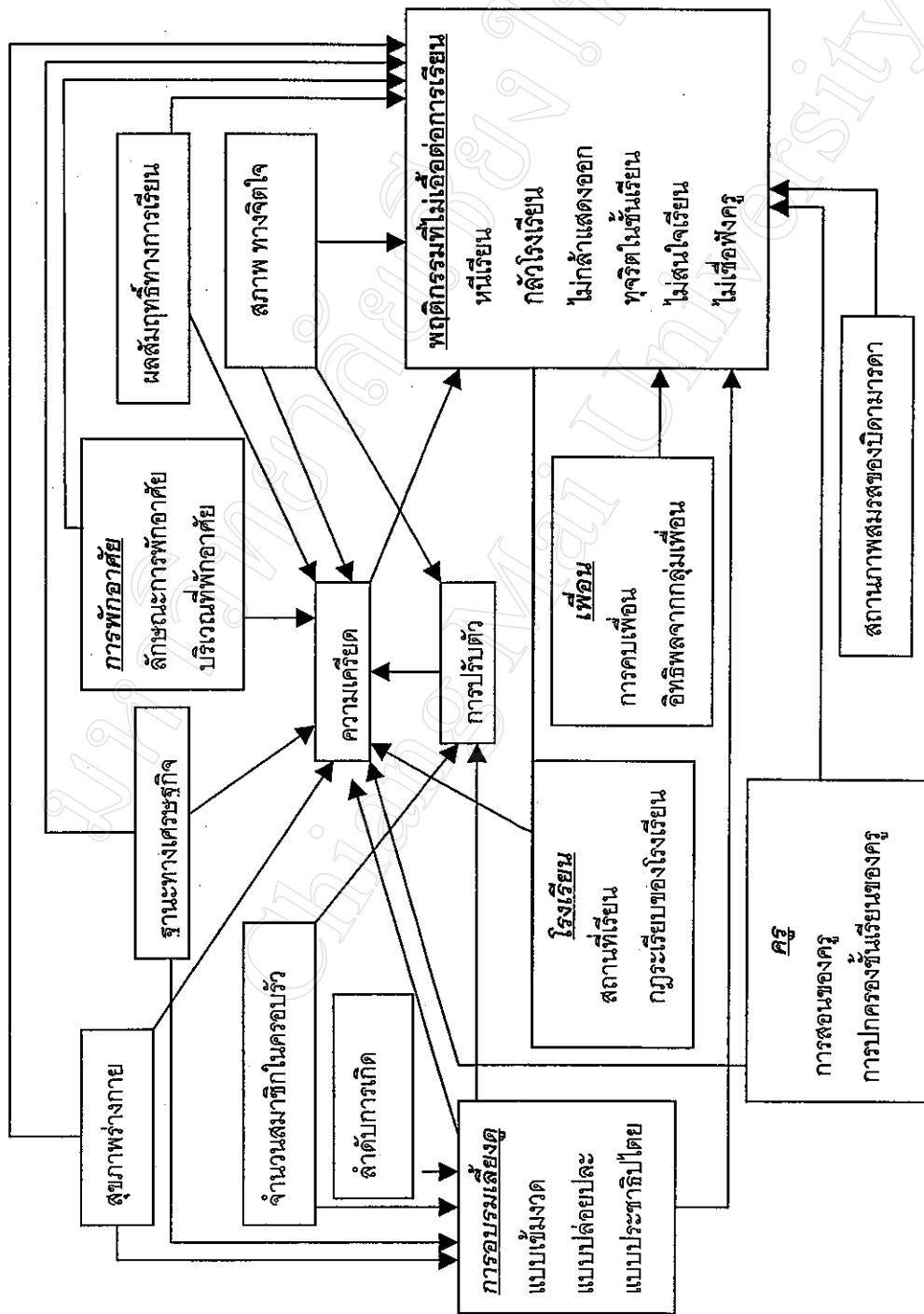
17. อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน หมายถึง กระบวนการที่วัยรุ่นใช้พฤติกรรมและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนมาเป็นมาตรฐานในการเปรียบเทียบ หรือยอมรับเอาเจตคติ และพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนมาปฏิบัติตาม อันเป็นผลเนื่องมาจากความกดดันของกลุ่ม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงสาเหตุและปัจจัย ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน
2. ทำให้ทราบรูปแบบเส้นทาง (Path Model) ของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาซึ่งจะใช้เป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายสามารถนำตัวแปรนั้น ๆ มาพิจารณาเพื่อหาแนวทางแก้ไขหรือปรับปรุงเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนหรือป้องกันในการเกิดให้น้อยลง
3. ทำให้ทราบว่าตัวแปรอิสระตัวใดที่เป็นสาเหตุทางตรง และทางอ้อมต่อพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ซึ่งจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ตามขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพ
4. ใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจจะศึกษาเพิ่มเติม ในเรื่องเดียวกับพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนและใช้เป็นแนวทางในการนำเทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (path Analysis) มาใช้วิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา ต่อไป

สมมติฐานของการวิจัย

โดยอาศัยพื้นฐานจากแนวความคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงได้กำหนดรูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรทางพฤติกรรมศาสตร์กับพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียนของนักเรียนตามสมมติฐาน (Hypothesis Model) ดังแผนภูมิ 1

แผนภูมิ 1 แสดงรูปแบบความสัมพันธ์ตามสมมติฐานระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการเรียน